

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-2018

מספר בקשה: 6

בפני כב' השופטת נלי רוסמן גליס

מבקשת

נגד

משיב

בעניין הקטינים:

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4 1. הצדדים, יהודים, אזרחי ישראל, נישאו זה לזו בשנת 2011 ונולדו להם, לפני [REDACTED] שני
- 5 הקטינים שבכותרת (להלן-"הקטינים").
- 6 2. בסמוך לאחר הולדת הקטינים, עברו הצדדים להתגורר [REDACTED]
- 7 3. יחסי הצדדים עלו על שרטון וביום [REDACTED] נחתם ביניהם הסכם גירושין אשר קיבל תוקף של
- 8 פסק דין בבימ"ע [REDACTED] ק (להלן-"ההסכם").
- 9 4. לאחר הגירושין, חזר המשיב להתגורר בישראל ואילו המבקשת נותרה להתגורר [REDACTED]
- 10 כשהקטינים בחזקתה.
- 11 5. בחודש יולי האחרון, הגיש המשיב (להלן-"האב") בקשה ליישוב סכסוך בבימ"ש זה יחד עם
- 12 בקשה לקיצור תקופת עיכוב ההליכים, נוכח שהותה של המבקשת (להלן-"האם" [REDACTED])
- 13 בבקשתו, תיאר האב מסד עובדתי ולפיו הקטינים הובאו מספר שבועות קודם לכן לישראל על
- 14 ידי האם, האם הותירה אותם להתגורר בבית הוריה [REDACTED], בעוד היא שבה למספר
- 15 שבועות [REDACTED] ומתעדת לשוב במהלך חודש אוגוסט לשהייה של שבועיים בבידוד ולאחר מכן
- 16 לשוב עם הקטינים [REDACTED]
- 17 6. בהמ"ש נעתר לבקשת האב לקיצור תקופת עיכוב ההליכים וביום 10.8.20, הוגשה על ידו
- 18 תביעה שמהותה "הסדרי שהות, החזקת קטינים וסעדים נוספים" (כך בכותרת). בו ביום הגשת
- 19 התביעה הגיש האב בקשה דחופה לקביעת הסדרי שהות בינו לבין הקטינים, בטענה כי מאז
- 20 הגיעו לביקור בישראל, הוריה של המשיבה מסכלים את מפגשיו עם הקטינים ולא מתאפשר לו
- 21 לקיים עמם קשר ראוי. לאחר קבלת תגובת המשיבה, נקבע על ידי דיון דחוף בבקשה ליום
- 22 16/8/20.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-20018

7. בבוקרו של יום הדין, הונחה בפני בקשה ולפיה ב"כ המשיבה אינו יכול להתייצב למועד שנקבע. כן נטען בבקשה, כי הקטינים כבר אינם מצויים בישראל וכי הם שבו שלושה ימים קודם לכן [REDACTED]
8. שעה שהקטינים כבר לא שהו בישראל, התרוקנה מתוכן הדחיפות שבקיום הדין והוא בוטל.
9. במקביל, הגישה האם ביום 14.8.20 בקשה לסילוק התביעה על הסף (להלן-"**הבקשה**"). בבקשה טענה האם, בין היתר, כי יש לסלק את התביעה על הסף מהנימוקים הבאים:
- א. בימ"ש זה נעדר סמכות לדון בתביעה, נוכח פסק הדין הנותן תוקף להסכם, בו נקבע במפורש כי ביהמ"ש במקום מושבם של הקטינים הוא הערכאה המוסמכת (תניית שיפוט).
- ב. בימ"ש זה אינו הפורום הנאות לדון בתביעה, לאור מבחן מרב הזיקות.
- ג. בימ"ש זה לא קנה סמכות בהיעדר המצאה כדין ודינו של היתר לתחליף ההמצאה שניתן בהחלטה מיום 11.8.20 להתבטל.
10. המשיב הגיש תשובתו ביום 27.10.20 ובמסגרתה טען, בין היתר, כי יש לדחות את הבקשה לסילוק על הסף ולדון בתביעתו, מהנימוקים הבאים:
- א. הסעד לסילוק התביעה על הסף הוא סעד קיצוני, השולל מהמשיב את יומו בביהמ"ש ויש לעשות בו שימוש במשורה.
- ב. על תניית שיפוט לעסוק בחיוב מפורש ועליה להיות מפורשת בעצמה. הוראות ההסכם אינן עונות על תנאים אלה.
- ג. מכל מקום, גם אם המדובר בתניית שיפוט, לבימ"ש זה סמכות לדון בעניינם של קטינים מכח הוראת סעיף 76(2) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 (להלן-"**חוק הכשרות**"). לפי סעיף זה בימ"ש בישראל רשאים לפעול לפי הפרק השני והשלישי לחוק הכשרות, בכל מקרה שהצורך לעשות כן התעורר בישראל. הצורך לדון בענייני הקטינים התעורר בישראל עת שהו בה וממילא ההחלטה נוגעת לקיומם של זמני שהות, בין האב לקטינים בישראל.
- ד. לביהמ"ש בישראל ו[REDACTED] סמכות מקבילה ולפיכך השאלה שעל הפרק היא שאלת הפורום הנאות. הנטל מוטל על כתפי המבקשת להוכיח כי ביהמ"ש זה אינו הפורום הנאות וזו לא עמדה בנטל.
- ה. מאז חזר האב להתגורר בישראל הגיעה המבקשת עם הקטינים פעמים בודדות לישראל ובפעם האחרונה שהגיעו, ביוני 2020, הערימה האם קשיים לקיום זמני שהייה בין האב לקטינים. לבסוף כאשר הוגשה התביעה על ידו אף ברחה המבקשת יחד עם הקטינים חזרה [REDACTED]. עוד הגדילה והגישה תביעה בבימ"ש [REDACTED] לקביעת זמני שהייה של האב עם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-20018

- 1 הקטינים בעת שהייתם בישראל והסדרי הפיקוח, בידיעה כי לאב אין את האמצעים
2 הדרושים לניהול התביעה שם וכי ההליך בישראל תלוי ועומד. בכל אלה יש משום חוסר
3 תום לב והיעדר ניקיון כפיים מצד המבקשת.
- 4 ו. אין להורות על ביטול ההיתר לתחליף המצאה לאור סמכותו לדון בתובענה ומשעה
5 שהחלטה ניתנה כדין.
- 6 בתגובתה מיום 13.11.20 עמדה המבקשת על בקשתה וטענה כי האב הוא זה שמתנהל בחוסר
7 תום לב וכוחניות, עת לא נקט בכל הליך מאז שעבר להתגורר בישראל ועד להליך זה. עוד טענה
8 כי לא פעלה להברחת הקטינים מן הארץ, אלא מתוך דאגה לקטינים ולאור התנהלות המשיב
9 פעלה להשבתם למקום מושבם הקבוע [REDACTED] לטענת האם כבר התקיים דיון (טלפוני) ביום
10 28.10.20 בביהמ"ש [REDACTED] בו השתתף האב. לטענתה, אפשרה מפגשים בין האב לקטינים
11 בעת שהותם בישראל, לא הייתה כל דחיפות או צורך בהגשת התביעה בישראל והאב פועל
12 משיקולים אחרים שאינם נוגעים לטובת הקטינים, אלא לעניין הפחתת סכום המזונות בו הוא
13 מחויב.
- 14 לאחר עיון בטענות הצדדים אני קובעת כי דין התביעה להידחות על הסף ולהלן נימוקיי.
- 15 אומנם סעד של דחייה על הסף הוא סעד קיצוני שיש לעשות בו שימוש במשורה כטענת המשיב.
16 עם זאת, מצאתי כי בענייננו אין מנוס מלעשות שימוש בסעד זה, במקרה הנדון.
- 17 ספק אם די ב"תניית השיפוט" אליה הפנתה המבקשת בבקשה כפי שנכתבה בהסכם. נראה כי
18 בדומה להחלטה בבש"א (י-ם) 53284/07 י.א. נ.ז.מ.א. (11.6.07) אליה הפנה המשיב, המדובר
19 בתניית שיפוט המתייחסת לסמכות המקבילה לערכאות הנמצאות [REDACTED] (בימ"ש עליון
20 ובימ"ש לענייני משפחה) ולא מתייחסת מפורשות לסמכות בינלאומית, ומשכך התניה אינה
21 שוללת את סמכותו של בימ"ש זה.
- 22 עם זאת, מצאתי כי יש ממש בטענות המבקשת בעניין הפורום הנאות לדון בתביעה בעניין זמני
23 השהייה של הקטינים במחיצת האב ואופן קיומם, בעת שהיית הקטינים בישראל ומקובלת
24 עליי טענתה כי על פי מבחן מירב הזיקות יש להורות על סילוק התביעה.
- 25 המדובר כאמור בתביעה שעניינה זמני שהות של הקטינים עם אביהם. לפיכך יש להתחשב
26 בבחינת הפורום הנאות גם באספקלריה של עקרון טובת הילד. אמנם, עת שהו הקטינים
27 בישראל, התעורר לכאורה הצורך לדון בעניינם בישראל ולכל הפחות לברר את העמדות
28 הצדדים, את מצבם של הקטינים, את משך השהות וכל כיוצ"ב, אף זאת מבלי לקבוע מסמרות
29 לעניין הפורום הנאות והכל בשל הדחיפות הלכאורית הנוטעת. אולם, משעה שהקטינים שבו
30 למקום מגוריהם הרגיל [REDACTED] אין עוד כל צורך חיוני ודחוף לכאורה, שיש לדון בו בישראל
31 ויש לבחון מהו הפורום הנאות לדון בעניינם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-20018

17. בבג"ץ 8754/00 עינת רון נ' ביה"ד הרבני הגדול נו(2) 625 (2002) נקבע כי "הילד כאדם זכאי לכך שעניינו יבורר במקום מגוריו הרגיל, מקום בו ניתן יהיה לפרוש במירב האפשרויות את כל ההיבטים של ההליך הנוגע אליו...". עוד נקבע שם כי קביעת הפורום הנאות במקום מגוריו של הקטינים תמנע התדיינויות סותרות במדינות שונות בנוגע למשמורת על גבם של הילדים, תוך העצמת חוסר הוודאות שחשים הילדים ממילא בתהליכי פירוד וגירושין בין הוריהם.
18. בענייננו אין מחלוקת כי מקום מושבם הקבוע של הקטינים הוא [REDACTED] המשיב בעצמו טען כי הקטינים הגיעו לביקור בישראל 3 פעמים בלבד, מאז חזר להתגורר בישראל. כאמור- זמן קצר לאחר הגשת התובענה שבנדון, שבו הקטינים למקום מושבם [REDACTED] והם מצויים שם עד היום.
19. כטענת המבקשת, **בחינת טובת הקטינים ומצבם תתאפשר ביתר קלות במקום מושבם בו הם מתחנכים ובו מצויים כלל הגורמים המטפלים בהם.**
20. כמו כן, ניהול ההליך בישראל יוביל לצורך בהגעת הקטינים לישראל, ולו בשל הצורך בנוכחותה של המבקשת עצמה בדיונים, דבר אשר יגרור ניתוקם משגרת חייהם והדבר אינו לטובתם.
21. עוד יש להביא בחשבון, כי הסכם המתייחס לכלל העניינים הקשורים בקטינים נדון בביהמ"ש [REDACTED], כי הוגשה לפניו תביעה בעניין זמני שהיית הקטינים במחיצת האב, כי התקיים דיון בעניין בביהמ"ש [REDACTED] וכי בהסכם נקבע כי על דיון הנובע מעניינים שהוסדרו בהסכם יחול דין מדינת [REDACTED].
22. לפיכך אני מורה על דחיית התביעה.
23. לאור התוצאה אליה הגעתי, הרי שמן הראוי להשית על התובע הוצאות משפט. עם זאת, שעה שההליך הוגש בעת שהיית הקטינים בישראל ונוכח התנהלות המשיבה, אשר חרף קיום ההליך, ללא תיאום מוקדם או הודעה מוקדמת, פעלה לסיכול הדיון בבקשה תוך החזרת הקטינים מהרגע להר [REDACTED] על כל המשתמע מכך, אני קובעת כי התביעה תידחה ללא צו להוצאות.
24. המזכירות תקשור את התיק ליי"ס 52735-07-20, תשלח את פסק הדין לצדדים **ותסגור את התיק.**
- ניתן היום, 10 לדצמבר 2020, בהיעדר הצדדים.

נלי רוסמן גליס, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 20-08-20018

1

איסור פרסום

